

[Anders Andersen.]

i den udvikling, som vi står i. Vi har alle sammen hilst med tilfredshed, at England har ophævet den 10 pct.s told, som det pålagde for et stykke tid siden. Men jeg synes, det er ligesom det er forbigået den almindelige opmærksomhed, at man i England er i gang med at gennemføre andre foranstaltninger, som betyder visse tilskud til eller sikring af den engelske industriproduktion. Jeg tænker her på det forslag, der foreligger om en lønskat, og som går ud på, at man pr. uge vil opkræve 25 sh. pr. arbejder og tilbagebetale, også pr. uge, 32 1/2 sh. Der ligger altså et direkte tilskud heri, og dette koordineret med det øgede eksporttilskud, som man giver ved eksport af industri- og landbrugsvarer fra England, er måske noget, der skal afløse denne 10 pct.s told. Jeg synes, en sådan tilskuds-politik kan virke alvorligt også for den danske industris stilling. Jeg benytter derfor anledningen til indledningsvis at spørge udenrigsministeren, hvordan han vurderer denne nye engelske politik, om ikke den øver indflydelse på den danske industris konkurrencevilkår fremover. Det vil jo være uheldigt, hvis man ved gennemførelse af foranstaltninger, som øjeblikkelig vil kunne skabe problemer for den danske industri, også havde det sigte, at de kunne følge med ind i fællesmarkedet og kunne bevares i hvert fald et stykke tid efter Englands tiltrædelse af fællesmarkedet.

Ser vi på udviklingen på det landbrugs-mæssige område, ja, så har man jo forsøgt her i eftermiddag at bortforklare vanskelighederne eller i hvert fald at bagatellisere de problemer, som landbruget står over for. Hr. Carl Petersen nævnte en række eksporttal både for industri og landbrug. Det er rigtigt, at der har været en stigning i landbrugseksporten til EFTA-landene, først og fremmest til England. Men det er vel også rigtigt at sige, at denne stigning ikke er særegen for Danmarks vedkommende; fællesmarkedslændenes eksport af landbrugsprodukter til England er steget tilsvarende som eksporten her fra landet. Det kunne jo i hvert fald forlede til at tro, at selv om vi ikke havde været medlem af EFTA, ville vi have haft de samme muligheder for at forøge vor eksport til det engelske marked, fordi der har været stigende behov for føde-

midler. Men af det, jeg har sagt, fremgår jo, at vi i og for sig har haft en ligestilling i forhold til fællesmarkedslændene, når det drejer sig om at eksportere til det engelske marked. Jeg ved godt, at den største stigning har været på kornprodukter, men det var også den største eksport, man havde før; procentvis har stigningen været stort set den samme på kornprodukter og på andre fødevarer, som er eksporteret til England.

Det, der er det beklagelige, og som skaber vanskelighederne for landbruget, er, at mens der inden for EWG har været en stigning i omsætningen af landbrugsvarer på 215 pct., så har der, og det må vi konstatere nu, været en nedgang — den er godt nok mindre, men der har været en nedgang i vor samlede eksport af landbrugsvarer til EWG. Nu siger 215 pct. jo i sig selv måske ikke så forfærdelig meget, men 215 pct. i stigning af omsætningen repræsenterer mere end hele den samlede danske eksport af landbrugsvarer, altså en 6-7 milliarder kr.

Jeg tror, det må være åbenbart for enhver, at det ville have været betydningsfuldt for dansk landbrug, om man havde haft mulighed for at kunne deltage i denne ekspansion af omsætningen af landbrugsprodukter, som har fundet sted inden for EWG. Denne mulighed er landbruget udelukket fra, idet disse markedsforordninger skaber en barriere, som det er meget vanskeligt at komme over. Det betyder altså også, at den friere samhandel og udvikling, som finder sted for industriens vedkommende, og som vi kan glæde os over, fordi den danske industri har vist sig at være konkurrencedygtig — denne friere udvikling med hensyn til at forsøge at bevise sin konkurrencedygtighed har dansk landbrug været lukket ude fra, og vi vil, så længe vi står uden for fællesmarkedet, ikke alene være lukket ude derfra, men vi vil komme ind i stigende vanskeligheder.

Jeg lagde vel mærke til, at hr. Baunsgaard gav udtryk for, at der var nogen, der troede, at hvis vi kom ind i fællesmarkedet, så ville alle landbrugets problemer være løst. Jeg vil i hvert fald gerne melde mig som en af dem, der ikke tror det. Der vil være mange problemer på mange områder, selv om vi kommer ind i